

Ἐξήγησις τοῦ βιβλίου.

Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ βιβλίον τῶν φιλοσόφων, καὶ ἀνάγνωσαν τὴν ἐπιγραφὴν καὶ εἶπαν: Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, εἶδαμεν εἰς τὴν ὄρασιν τοῦ προφήτου Δανιήλ, τὰ βασίλεια τῆς Δύσεως τὰ ὀνομάζει Πάρδους καὶ τοῦ Νότου τὰ ὀνομάζει Λέοντες καὶ τῆς Ἀνατολῆς Δίκερον Κριόν, ἤγουν τῶν Μήδων καὶ τῶν Φοινίκων, καὶ ὁ Τράγος ὁ Μονόκερος εἶναι τὸ βασίλειον τῶν Μακεδόνων. Καὶ ὡσὰν μᾶς φαίνεται ὅτι τὰ σπαθία τὰ ἀκονισμένα, ὅπου λέγει νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ρώμην, ὅτι νὰ εἶσαι ἐσύ, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε.

76 Καὶ ὡς ἤκουσεν τοὺς λόγους τούτους ὁ Ἀλέξανδρος, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην καὶ εἶπεν: Ὡς θέλει ὁ Θεός, οὕτως θέλει γένει. Καὶ ἐχάρηκαν τὰ φουσάτα τῆς Μακεδονίας ὁμοῦ με τοὺς ἄρχοντας τῆς Ρώμης. Καὶ ἦλθαν τὰ βασίλεια ὅλης τῆς Δύσεως καὶ ἐπρο//σκύνησαν τὸν καὶ δῶρα πολλά τοῦ ἤφεραν καὶ ἐπαρακάλεσαν τὸν νὰ τοὺς δώσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ καλὰς τάξεις καὶ τὸν τόπον τοὺς. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐλυπήθη τοὺς καὶ ἄφηκέν τοὺς καλὰς τάξεις, ὡσὰν ἤθελαν. Καὶ ἔδωκάν τὸν δώδεκα χρόνων χαράτζιον καὶ φουσάτον καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν καὶ ἐδιάβησαν. Καὶ ἄφηκεν αὐθέντην εἰς τὴν Ρώμην κάποιον ἐγκαρδιακόν του φίλον Ταλαμεδόν.

Γιώργος Βελουδῆς (επιμ.), *Ἡ Φυλλάδα τοῦ Μεγαλέξαντρου. Διήγησις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα* [Νέα Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη, ΔΠ 39], Ἑρμῆς, Ἀθήνα 1977.